



**FÖRVALTNINGSRÄTTEN
I GÖTEBORG**

Avd. 1

DOM
2022-07-14
Meddelad i Göteborg

Mål nr
3908-22

SÖKANDE

Socialnämnden i Varbergs kommun

Ombud: Advokaten Anna Heurlin
Advokatbyrå Anna Heurlin AB

MOTPARTER

Vårdnadshavare

1. William Thorson, 19830329-4733

Offentligt biträde: Advokaten Fredrik Zenngard
Advokatbyrå Fenix AB

2. Aan Soliman, 19900707

Offentligt biträde: Advokaten Anna Skoglund
Advokatfirman Skoglund AB

Den unga

Imran-Ingvar Thorson, 20170228-8232

Ställföreträdare och offentligt biträde: Advokaten Nicklas Unger
Kennedy Advokatbyrå AB

SAKEN

Beredande av vård enligt lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga, förkortas LVU

FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten avvisar yrkandet om entledigande av Imran-Ingvar Thorsons ställföreträdare och offentliga biträde.

Förvaltningsrätten bifaller ansökan och beslutar att Imran-Ingvar Thorson ska beredas vård med stöd av 1 § andra stycket och 2 § LVU.

Domen gäller omedelbart i denna del.

Förvaltningsrätten beslutar att ersättning ska betalas till Fredrik Zenngard med 21 623 kr, varav 13 338 kr avser arbete, 3 960 kr tidsspillan och 4 325 kr mervärdesskatt.

Förvaltningsrätten beslutar att ersättning ska betalas till Anna Skoglund med 24 674 kr, varav 13 338 kr avser arbete, 5 610 kr tidsspillan, 791 kr utlägg och 4 935 kr mervärdesskatt.

Förvaltningsrätten beslutar att ersättning ska betalas till Nicklas Unger med 27 068 kr, varav 16 583 kr avser arbete, 4 620 kr tidsspillan, 451 kr utlägg och 5 414 kr mervärdesskatt.

Sekretessbestämmelsen i 26 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsatt vara tillämplig på uppgifter om enskilds hälsotillstånd och andra personliga förhållanden som lagts fram vid förhandling inom stängda dörrar och som inte tagits in i domen.

BAKGRUND

Ordföranden i Socialnämnden i Varbergs kommun (i fortsättningen nämnden) beslutade den 5 april 2022 att omedelbart omhänderta Imran-Ingvar Thorson med stöd av 6 § LVU. Förvaltningsrätten fastställde beslutet den 13 april 2022. Emellertid verkställdes beslutet först den 22 maj 2022.

ANSÖKAN

Nämnden ansöker nu om att Imran-Ingvar ska beredas vård på grund av brister i omsorgen med stöd av 1 § andra stycket och 2 § LVU samt att domen ska gälla omedelbart och anför främst följande. Imran-Ingvar har under hela sin uppväxt levt i en isolerad kontext. Han har inte haft tillgång till förskola eller förebyggande hälso- och sjukvård i form av BVC, tandvård och vaccinationer.

Föräldrarna har t.ex. inte tagit remitterande läkares oro på allvar gällande Imran-Ingvars hårda buk och följt upp utskickad remiss.

Imran-Ingvar uppvisar ett avvikande beteende vad gäller sociala färdigheter, vilket tyder på att han inte har getts möjlighet till åldersadekvat stimulans och social utveckling. Imran-Ingvar och hans tvååriga lillasyster, som är placerade i samma jourhem, interagerar inte med varandra men styr och svarar åt varandra. Jourhemmet upplever Imran-Ingvar som vaksam och att han hela tiden passar över sin syster. Imran-Ingvar har svårt med att skapa kontakt, att välja samt turtagning och behöver aktiv vägledning i lekar. Imran-Ingvar ser inga skillnader i vad han får göra jämfört med de äldre barnen i jourfamiljen. Om en ska göra något så ska alla göra det.

Det finns en överhängande risk för att Imran-Ingvar när han blir skolpliktig nästkommande år likt sina två äldre bröder inte kommer tillåtas fullgöra sin skolplikt.

Det märke Imran-Ingvar haft på sin rygg och som numera försvunnit tyder på att han blivit utsatt för koppning – en gammal traditionell läkekonst som saknar vetenskapliga belägg. Det finns en oro i vilket syfte och sammanhang samt på grund av vilken omfattning märket har uppkommit. Även Imran-Ingvars bröder har liknande märken på sin kropp.

Familjen har under drygt två månader levt på en torftig och spartansk gård där det varken funnits el, vatten eller avlopp framdraget för att undgå verkställighet av en tidigare LVU-dom som avser Imran-Ingvars syskon. Vid det omedelbara omhändertagandet hade Imran-Ingvar smutsiga kläder och var smutsig i sin hudkostym.

Sedan det omedelbara omhändertagandet har Imran-Ingvar genomgått en läkarundersökning enligt vilken han är frisk. Föräldrarna har inte velat medverka i att upprätta en umgängesplanering, varför umgänge mellan dem och Imran-Ingvar inte har gått att genomföra. Imran-Ingvars farföräldrar har hört av sig till socialtjänsten med önskemål om att få träffa Imran-Ingvar, vilket förmedlats till föräldrarna. Föräldrarna har dock inte lämnat något godkännande kring detta. I stället har de lämnat in ett intyg, som de vill att socialtjänsten undertecknar, enligt vilket de villkorar kontakten med socialtjänsten och därmed sin kontakt med Imran-Ingvar.

Den sammantagna bedömningen är att Imran-Ingvars föräldrar utövar ett föräldraskap som innebär en påtaglig risk för att Imran-Ingvars hälsa och utveckling skadas. Föräldrarna saknar insikt i vad ett barn har rätt till och behöver och förstår inte de följder deras val får för Imran-Ingvar på kort och lång sikt. De sätter sina egna juridiska bedömningar av sina rättigheter framför Imran-Ingvars rättigheter som ett barn. För att säkerställa att Imran-Ingvar får sina behov tillgodosedda behöver han vårdas utanför hemmet med stöd av LVU.

MOTPARTERNAS INSTÄLLNING

William Thorson och Aan Soliman yrkar att Imran-Ingvars ställföreträdare och offentliga biträde ska entledigas och motsätter sig att nämndens ansökan ska bifallas och anför främst följande.

Att Imran-Ingvar utan deras samtycke företräds av en advokat som vare sig känner eller träffat honom strider mot de mänskliga rättigheterna. Det är deras grundläggande mänskliga rättighet som vårdnadshavare och föräldrar att föra sitt barns talan.

Socialtjänstens utredning är ogrundad, vinklad samt har som enda avsikt att förklara dem som olämpliga att vara vårdnadshavare. Ett beslut om vård enligt LVU under dessa förhållanden strider mot de mänskliga rättigheterna, Sveriges grundlagar och domarregler. Bland annat åberopas artikel 1, 11 och 12 FN:s allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna, 2 kap. 10 § regeringsformen och Olaus Petris domarregel nr 35 och 42. Beslutsunderlaget innehåller rena sakfel vilket gör det skadligt och opålitligt.

De är en familj med stor tro till gud och tillit till naturen och de vill att andra ska respektera deras tro. Som familj har de valt att leva ett avhållsamt liv och deras barn har haft tillgång till allt som är sunt. De anser inte på något vis att de isolerat sina barn. Socialtjänstens tjänstemän anklagar dem utan bevis för att de enbart tänker på sina egna och inte sina barns rättigheter. Deras barns rättigheter är jätteviktiga, men de ska ses i sitt rätta ljus – även föräldrars rättigheter är viktiga. Det är inte rätt att helt bortse från föräldrars rättigheter och enbart fokusera på barnens sådana. Som föräldrar har de rätt att fatta grundläggande beslut för Imran-Ingvar så länge de håller sig inom lagens ramar. De har inte gjort sig skyldiga till något brott och har i första hand sina barns intressen för ögonen.

De söker en helt naturlig väg för god hälsa och vård, vilket är ett medvetet val – de har valt att inte följa de allmänna rekommendationerna i samhället eftersom det enligt deras övertygelse finns bättre, mer naturliga hälso- och vårdlösningar för deras familj. Att de väljer bort den allmänna vården innebär inte att de försummar sina barns behov av vård. Människor har rätt till sin åsiktsfrihet.

Den remiss som socialtjänsten nämner avseende Imran-Ingvars buk tillkom under väldigt speciella omständigheter. Läkaren berättade dessutom inte för dem om Imran-Ingvars hårda buk utan sa att deras barn var friska. De har inte svarat på en kallelse till ett läkarbesök på grund av remissen, men det fanns då

– utifrån Imran-Ingvars mående – ingen anledning för dem att besöka läkaren. Att gå på läkarbesök är frivilligt och socialtjänstens läkarundersökning efter det omedelbara omhändertagandet visar dessutom att Imran-Ingvar uppvisar goda värden. Han har bra tänder och är frisk.

Imran-Ingvar har fått prova på torrköppning eftersom de tycker att köppning är något bra.

När det gäller Imran-Ingvars möjligheter till skolgång avser det framtiden och kan inte läggas till grund för beslut om LVU-vård idag. Imran-Ingvar är i dagsläget inte i skolpliktig ålder och deras vilja är att bosätta sig på en annan plats. Aan är från Kanada och där får man ha hemundervisning, vilket de är intresserade av. Aan saknar uppehållstillstånd i Sverige och de måste ha rätt att lämna landet.

Utredningen ger en felaktig och vinklad bild av förhållandena vid det omedelbara omhändertagandet. Deras barn är normalt väldigt rena, men vid tidpunkten för omhändertagandet hade de varit ute och lekt i trädgården. Det är naturligt att barn blir smutsiga.

De har aldrig nekat till att upprätta en umgängesplan eller till umgänge mellan Imran-Ingvar och hans farföräldrar, de har däremot bett socialtjänsten om vissa saker som de har rätt till. Det är ovärdigt för dem och skadligt för Imran-Ingvar med en timmas övervakat umgänge under givna förhållanden. Under vilka förhållanden umgänge äger rum är otroligt viktigt.

De sätter sig gärna ned och samtalar med socialtjänsten, men en sådan relation måste bygga på ömsesidig respekt och förståelse. Det är deras rätt att utkräva sådana förhållanden. Imran-Ingvar har rätt att komma hem till sin familj och släkt. Han vill komma hem till sin familj. Nämndens ansökan om vård enligt LVU saknar helt grund.

Imran-Ingvars ställföreträdare och offentliga biträde medger bifall till ansökan och anför i huvudsak följande.

Han har inte träffat Imran-Ingvar men pratat med familjehemmet. Uppgifterna om Imran-Ingvars avvikande beteende måste med hänsyn till de speciella omständigheterna värderas med försiktighet. Det är en fin kille med fin motorik. Föräldrarna har förvisso goda intentioner men har hamnat väldigt snett. Imran-Ingvar har befunnit sig i en miljö där det har funnits en påtaglig skaderisk för hans hälsa och utveckling till följd av brister i omsorgen.

Förvaltningsrätten har hållit muntlig förhandling i målet.

SKÄLEN FÖR FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Tillämpliga bestämmelser m.m.

I svensk rätt skyddas enskildas grundläggande fri- och rättigheter främst i tre grundlagar: regeringsformen (RF), tryckfrihetsförordningen och yttrandefrihetsgrundlagen. Därutöver gäller Europakonventionen¹ (EKMR) som svensk lag. Dessa regelverk utgör ramen för vilka inskränkningar bland annat socialnämnden får vidta i förhållande till enskildas grundläggande rättigheter och friheter.

I 2 kap. regeringsformen finns en uppräkningslista av grundläggande fri- och rättigheter. De grundlagsskyddade fri- och rättigheter som nu är aktuella, t.ex. rörelsefrihet och skydd mot intrång som innebär övervakning och kartläggning av den enskildes personliga förhållanden, kan emellertid begränsas genom lag (2 kap. 20 § RF).

¹ Europeiska konventionen den 4 november 1950 om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.

Sådana begränsningar får göras bara för att tillgodose ändamål som är godtagbara i ett demokratiskt samhälle. Vidare får begränsningarna aldrig gå utöver vad som är nödvändigt med hänsyn till de ändamål som har föranlett dem (2 kap. 21 § RF). LVU är en sådan lagstiftning genom vilken nu aktuella friheter och rättigheter kan begränsas.

Inom barnrätten är en utgångspunkt att ett barn har rätt till sina föräldrar (se bland annat artikel 5 och 9 barnkonventionen²). Emellertid kan denna rätt inskränkas genom lagstiftning tillkommen för att skydda barn. LVU är den yttersta formen av sådan skyddslagstiftning. Eftersom LVU-vård utgör tvångslagstiftning får sådan vård enligt grundläggande rättsprinciper tillgripas först när det är proportionerligt och andra alternativ är uttömda och utsiktslösa.

Den närmare regleringen om under vilka förutsättningar ett barn får tvångsomhändertas för vård återfinns i LVU.

Vid beslut enligt LVU ska vad som är bäst för den unga vara avgörande (1 § femte stycket LVU).

Den som är under 18 år ska beredas vård om någon av de situationer som anges i 2 eller 3 § föreligger och det kan antas att behövlig vård inte kan ges den unga med samtycke av den eller dem som har vårdnaden om honom eller henne och, när den unga har fyllt 15 år, av honom eller henne själv (1 § andra stycket LVU).

Vård ska beslutas om det på grund av fysisk eller psykisk misshandel, otillbörligt utnyttjande, brister i omsorgen eller något annat förhållande i

² FN:s konvention om barnets rättigheter. Konventionen gäller sedan den 1 januari 2020 som svensk lag, se lagen (2018:1197) om Förenta nationernas konvention om barnets rättigheter.

hemmet finns en påtaglig risk för att den ungas hälsa eller utveckling skadas (2 § LVU).

Av förarbetena till LVU framgår bland annat följande om utgångspunkterna för lagstiftningen. De grundläggande behov som barn har rätt att få tillgodosedda av sina föräldrar och andra vårdnadshavare anges i 6 kap. 1 § föräldrabalken. Barn har rätt till omvårdnad, trygghet och god fostran. Bestämmelserna i föräldrabalken anger således dels vilka grundläggande rättigheter som ett barn har, dels att det i första hand är föräldrarna som ska tillvarata dessa rättigheter. I de fall barns grundläggande rättigheter allvarligt kränks är samhället skyldigt – under de förutsättningar som anges i LVU – att ingripa för att skydda barnet. En lag som reglerar möjligheterna att i vissa fall skydda barn mot t.ex. deras föräldrar måste ha sin utgångspunkt i det förhållandet att barn är sårbarare än vuxna och att barn inte på samma sätt som vuxna kan föra sin talan. Mindre barn är mer utlämnade till omgivningens vilja och förmåga att förstå deras uttryckssätt. Ju mindre barnet är desto känsligare är det för förhållanden i omgivningen och desto större är dess beroendeställning gentemot föräldrarna (prop. 1989/90:28 s. 57 f.).

I förarbetena till LVU anges vidare att den lagen primärt är en skyddslag för barn och unga och de insatser som görs och beslut som fattas ska vara till den ungas bästa. I en konflikt mellan barnets behov och andra intressen ska hänsynen till barnets bästa alltid ges företräde. Inga andra intressen kan sålunda få ta över vad som är bäst för den unga (prop. 2002/03:53 s. 76 f. och 105).

Förvaltningsrättens bedömning

Entledigande av ställföreträdare och offentligt biträde

Föräldrarna har anfört att det strider mot de mänskliga rättigheterna att

Imran-Ingvar utan deras samtycke företräds av någon annan. Förvaltningsrätten tolkar detta som ett yrkande om entledigande av Imran-Ingvars ställföreträdare och offentliga biträde. Det ligger i sakens natur att vårdnadshavare och barn kan ha skilda och ibland motsatta intressen i ett mål om tvångsvård av barnet. Vårdnadshavare saknar behörighet att föra sitt barns talan i mål enligt LVU. I stället förordnas vid behov ett offentligt biträde som samtidigt till följd av lag är ställföreträdare för barnet (se 36 § tredje stycket LVU och Högsta förvaltningsdomstolens avgörande HFD 2011 ref. 78). Domstolen saknar möjlighet att på vårdnadshavares begäran entlediga barnets biträde, varför föräldrarnas yrkande härom ska avvisas.

Synpunkter på nämndens handläggning och utredning

Föräldrarna har framfört många synpunkter på nämndens handläggning av deras ärende. De har också gjort gällande att nämndens utredning ger en felaktig, ensidig och negativ bild av familjesituationen. Förvaltningsrätten utövar emellertid inte någon tillsyn över socialtjänsten och kan därmed inte pröva nämndens handläggning. Vad föräldrarna anfört i denna del föranleder därför inte någon åtgärd från domstolens sida. Förvaltningsrätten bedömer vidare att den utredning som nämnden har lagt fram tillsammans med vad som i övrigt kommit fram utgör tillräckligt underlag för bedömningen av om det finns förutsättningar för vård enligt LVU.

Beredande av vård med stöd av 2 § LVU

Frågan i målet är om det finns förutsättningar för att bereda Imran-Ingvar vård med stöd av LVU. Avgörande för den bedömningen är om det på grund av brister i omsorgen finns en påtaglig risk för att hans hälsa eller utveckling skadas. Ovidkommande omständigheter – som t.ex. allmänna samhällsvärderingar – får inte läggas till grund för ett tvångsomhändertagande enligt LVU (prop. 1989/90:28 s. 63).

Inte heller får hypotetiska resonemang om framtida händelser ligga till grund för ett sådant omhändertagande (Högsta förvaltningsdomstolens avgörande RÅ 2009 ref. 64).

Med brister i omsorgen avses alla aspekter av ett barns fysiska och psykiska hälsa och utveckling. Det gäller exempelvis hygien, kost och omvårdnad, årstidsanpassade kläder, möjlighet till vila och sömn, skydd och husrum, tillsyn, förebyggande hälsovård, medicinsk vård inklusive tandvård samt skydd mot olycksrisker eller skadlig exponering. Även fall av psykisk och känslomässig försummelse faller under uttrycket och kan bestå i att barnets grundläggande behov av fostran, uppmärksamhet, tillhörighet, vägledning och utveckling inte tillgodoses (prop. 1989/90:28 s. 65 och prop. 2002/03:53 s. 49). Att barn förvägras sin rätt till utbildning kan utgöra en omsorgsbrist (se Kammarrätten i Stockholms dom den 4 april 2017 i mål nr 672-17 och Kammarrätten i Göteborgs dom den 11 februari 2022 i mål nr 7566-21). Problem hos föräldrarna ska inte i sig föranleda ett omhändertagande för samhällsvård.

Det väsentliga är de följder som dessa problem för med sig för barnet (prop. 1989/90:28 s. 108).

I uttrycket påtaglig risk ligger att det måste finnas konkreta omständigheter som talar för en risk för skada (prop. 1989/90:28 s. 63).

Genom dom den 4 mars 2022 i mål nr 11324-21 beslutade Förvaltningsrätten i Göteborg att Imran-Ingvars tre syskon skulle beredas vård med stöd av 1 § andra stycket och 2 § LVU. Beslutet fattades med anledning av att de utsatts för brister i omsorgen. Barnen har vuxit upp i en familj som i stor utsträckning avskärmat sig från samhället. När det gäller Imran-Ingvars yngre syster, som var två år, hade föräldrarna inte folkbokfört henne och hon fanns inte heller med i någon myndighets register. Föräldrarna har förvägrat barnen tillgång till

förebyggande hälsovård i form av exempelvis barnhälsovård, tandvård eller vaccinationer. Det har inte funnits något noterat om barnen i hälso- och sjukvårdsregister eller hos tandläkare. Trots att två av syskonen varit i skolpliktig ålder har de inte fått gå i skola och det har inte funnits någon insyn från samhällets sida i hur deras hemundervisning bedrivits. Det har ansetts finnas en påtaglig skaderisk för barnens hälsa och utveckling.

Förvaltningsrätten konstaterar att utredningen i den del den avser koppning av Imran-Ingvar är, med hänsyn till att koppning förekommer som en alternativ metod tillgänglig för envar, alldeles för knapphändig för att kunna läggas till grund för ett beslut enligt LVU.

Nämnden har till grund för sin ansökan bland annat anfört att Imran-Ingvar uppvisar ett avvikande beteende vad gäller sociala färdigheter. I utredningen finns uppgifter om att Imran-Ingvar inte interagerar med sin lillasyster som är två år, upplevs som vaksam och att han hela tiden vakar över henne samt har svårt med att skapa kontakt, att välja samt turtagning. Han ska enligt uppgifter från jourhemmet inte heller se skillnader i vad han får göra jämfört med jourfamiljens äldre barn. Enligt nämnden ska det tyda på att Imran-Ingvar inte har getts möjlighet till åldersadekvat stimulans och social utveckling. Förvaltningsrätten konstaterar dock att insynen från samhällets sida i familjens liv varit mycket begränsad före omhändertagandet av Imran-Ingvar och hans syskon. Vissa iakttagelser av anmärkningsvärda beteenden hos Imran-Ingvar kan vidare ha sin förklaring i att han varit påverkad av det omedelbara omhändertagande, som enligt uppgift ska ha skett under mycket dramatiska former, eller att han befunnit sig i en för honom ovan miljö under speciella förhållanden. Uppgifterna om Imran-Ingvars avvikande beteende måste därför värderas med viss försiktighet.

Många av de riskfaktorer för hälsa och utveckling som i ovannämnd dom konstaterats i förhållande till Imran-Ingvars syskon omfattar även honom.

Av utredningen framgår att familjen under en längre tid i stor utsträckning avskärmat sig från samhället och att Imran-Ingvar på så sätt förvägrats samhällets resurser, som finns tillgängliga för barns behov och som han har haft rätt till. Föräldrarna har inte sett till att Imran-Ingvar fått barnhälsovård och tandvård, dvs. vård av objektiva aktörer som tillsatts för att tillgodose hans bästa, och således inte garanterat nödvändig kontroll och uppföljning av hans hälsa och utveckling. De har heller inte sett till att han fått tillgång till förskola. Även om kontakter med barnhälsovård, tandvård och förskola är frivilliga ingår det i föräldraansvaret att se till att trygga sitt barns framtida hälsa och utveckling. Att inte låta barnet få ta del av förebyggande hälsovård, i vart fall om det sker konsekvent över en längre tid, och de samhälleliga resurser som barn normalt sett har behov av för att främja barns hälsa och utveckling utgör sådana omständigheter som enligt förvaltningsrätten kan beaktas vid bedömningen av om det föreligger brister i omsorgen enligt LVU.

Imran-Ingvar är fem år och därigenom helt beroende av att få sina fysiska och psykiska behov tillgodosedda av sina vårdnadshavare. Utredningen tecknar en tydlig bild av att föräldrarna inte sätter Imran-Ingvars behov framför sina egna och låter sina bestämda uppfattningar samt egna tolkningar av lagar och regler gå ut över honom. Det gäller utöver nyss nämnda omständigheter om förebyggande hälsovård och förskola t.ex. uppgifterna om att familjen flytt till en torftig och spartansk gård där det varken funnits el, vatten eller avlopp framdraget och bott där i drygt två månader i syfte att undgå verkställighet av LVU-vård. Särskilt noterbart i sammanhanget är också uppgifterna om att föräldrarna i praktiken avböjt fysiskt umgänge med Imran-Ingvar eftersom de motsätter sig nämndens umgägesplanering.

På fråga från Imran-Ingvars ställföreträdare och offentliga biträde har föräldrarna inte kunnat lämna tydliga och klargörande uppgifter om de avser att låta Imran-Ingvar gå i skola när han blir skolpliktig nästa år. De

har i stället varit svävande och berättat översiktligt om sina planer på att eventuellt resa till Kanada där det ska vara tillåtet med hemundervisning. Utifrån detta och den utredning som finns i målet och som inte innehåller någon konkret plan för Imran-Ingvars skolgång och rätt till utbildning finns det enligt förvaltningsrätten en påtaglig risk med konkret fara för att Imran-Ingvar förvägras skolgång och inte får den utbildning han har rätt till.

Föräldrarna förnekar i väsentliga avseenden uppgifterna kring missförhållanden och förklarar dessa med att socialtjänsten och andra myndigheter behandlar dem felaktigt. De lägger ansvaret utanför sig själva och visar inte någon förståelse för att de behöver förändra sitt föräldraskap för att tillgodose Imran-Ingvars behov på kort och lång sikt.

Sammantaget bedömer förvaltningsrätten att William Thorson och Aan Soliman brister i sin omsorg om Imran-Ingvar på sådant sätt att det föreligger en påtaglig risk, som är såväl allvarlig som klar och konkret, för att hans hälsa och utveckling skadas. Att Imran-Ingvar enligt läkarundersökningen som nämnden genomfört är frisk medför ingen annan bedömning. Det finns därmed grund för att bereda Imran-Ingvar vård med stöd av LVU under förutsättning att behövlig vård inte kan ges på frivillig väg.

Föräldrarna anser att det inte finns något behov av vård och förnekar att det ska ha funnits några problem i deras föräldraförmåga. Nämnden har försökt få till stånd ett samarbete med föräldrarna på frivillig väg men det har inte varit möjligt på grund av deras inställning. Den föreslagna vården i form av placering utanför hemmet är således i vart fall inledningsvis under nuvarande omständigheter nödvändig för att Imran-Ingvars vård- och omsorgsbehov ska kunna tillgodoses. Eftersom föräldrarna inte samtycker till sådan vård måste behövlig vård ges med stöd av LVU. Förutsättningarna för vård enligt LVU är således uppfyllda och nämndens ansökan ska bifallas och Imran-Ingvar

ska därför beredas vård med stöd av 1 § andra stycket och 2 § LVU. För att undvika avbrott i den redan inledda vården ska domen gälla omedelbart i denna del.

Ett beslut om LVU-vård under aktuella förhållanden är förenlig med barnets bästa och strider varken mot Sveriges grundlagar, EKMR eller någon annan författning.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 1 (FR-01).

Nathalie Lemaire
Rådman

I avgörandet har även nämndemännen Novak Vasic, Julia Swahn och Mikael Dahlin deltagit.

Föredragande i målet har varit förvaltningsrättsnotarien Muhammed Hassaneh.



Hur man överklagar

FR-01

Vill du att beslutet ska ändras i någon del kan du överklaga. Här får du veta hur det går till.

Överklaga skriftligt inom 3 veckor

Tiden räknas oftast från den dag som du fick del av det skriftliga beslutet. I vissa fall räknas tiden i stället från beslutets datum. Det gäller om beslutet avkunnades vid en muntlig förhandling, eller om rätten vid förhandlingen gav besked om datum för beslutet.

För en part som företräder det allmänna (till exempel myndigheter) räknas tiden alltid från den dag domstolen meddelade beslutet.

Observera att överklagandet måste ha kommit in till domstolen när tiden går ut.

Vilken dag går tiden ut?

Sista dagen för överklagande är samma veckodag som tiden börjar räknas. Om du exempelvis fick del av beslutet måndagen den 2 mars går tiden ut måndagen den 23 mars.

Om sista dagen infaller på en lördag, söndag eller helgdag, midsommarafton, julafton eller nyårs-afton, räcker det att överklagandet kommer in nästa vardag.

Så här gör du

1. Skriv förvaltningsrättens namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att beslutet ska ändras och vilken ändring du vill ha.
3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis. Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet.

4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer.

Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer.

Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.

5. Skicka eller lämna in överklagandet till förvaltningsrätten. Du hittar adressen i beslutet.

Vad händer sedan?

Förvaltningsrätten kontrollerar att överklagandet kommit in i rätt tid. Har det kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att beslutet gäller.

Om överklagandet kommit in i tid, skickar förvaltningsrätten överklagandet och alla handlingar i målet vidare till kammarrätten.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning kan även kammarrätten skicka brev på detta sätt.

Vill du veta mer?

Ta kontakt med förvaltningsrätten om du har frågor. Adress och telefonnummer hittar du på första sidan i beslutet.

Mer information finns på www.domstol.se.